

Ved udarbejdelsen af bidraget til finanslovforslaget for 1971-72 var det uafklaret, i hvilket omfang det kommunalreformkommissionen i medfør af § 2 i lov nr. 125 af 25. marts 1970 om ændring af lovgivningen om kommunale forhold pålagte arbejde med finregulering af de ved inddelingsreformen pr. 1. april 1970 fastlagte nye kommunegrænser ville kunne tilendebringes i finansåret 1970-71, hvorfor der blev søgt en reduceret bevilling til fortsættelse af kommissionens arbejde.

Det kan nu oplyses, at der til kommissionen er indkommet 136 sager om grænsereguleringer, samt at kommissionen indtil nu har udarbejdet foreløbige forslag til løsningen af disse sager. Som følge af uenighed mellem de berørte kommuner og amtskommuner for en stor del af sagernes vedkommende må disse imidlertid gøres til genstand for lokale forhandlinger og besigtigelser, inden der udarbejdes endelige forslag til indenrigsministeren. Disse forhandlinger påbegyndes i februar måned 1971 og vil strække sig ind i første halvdel af finansåret 1971-72, hvorefter der står tilbage for kommissionen at godkende de af kommunalbestyrelserne udarbejdede forslag til vilkår for gennemførelsen af grænsereguleringerne.

Forinden vederlag udbetales til kommissionens medlemmer, vil sagen blive forelagt for lønningsrådet. Det bemærkes herved, at finansministeriet i overensstemmelse med en fra lønningsrådet indhentet udtalelse har tiltrådt, at arbejdet i kommissionen vederlægges særskilt for tiden indtil 31. marts 1971. Indenrigsministeriet har herefter anmodet ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen om godkendelse af, at der ydes et vederlag på 1.200 kr. årligt med sædvanlige procenttillæg til de 10 af kommissionens 12 medlemmer, der henholdsvis er udpeget af de i finansudvalget repræsenterede partier eller beskikket efter indstilling fra de kommunale sammenlutninger.

Vederlagene for 1971-72 kan højst forventes at ville andrage samme beløb som de vederlag, der er søgt godkendt for finansåret 1970-71.

Ad § 13.2.01. Overøvrighederne:

5. Kan ministeren redegøre for, i hvilket omfang amtmændenes arbejdsbyrde er blevet lettet ved kommunalreformens gennemførelse?

Ved kommunalreformens gennemførelse ophørte amtmandens formandskab for amtsrådet, ligesom amtmanden blev frigjort for ledelsen af den amtskommunale administration. Endvidere blev amtmanden fritaget for formandskabet for visse andre organer, herunder amtsbygningsrådet.

Efter den 1. april 1970 fik amtmanden til opgave at varetage formandskabet for det i amtsråds kredsen nedsatte tilsynsråd, der fører tilsyn med kommunerne, herunder de hidtidige købstadkommuner.

Det må også nævnes, at reduktionen som følge af kommunalreformen i antallet af amter har medført en større sagsmængde for det enkelte amt.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at henvise til de mere detaljerede redegørelser for amtmændenes arbejdsopgaver efter den 1. april 1970, der findes i tillægsbetænkning til forslag til finanslov for finansåret 1970-71, pag. 44, samt i indenrigsministeriets skrivelse af 13. oktober 1970 til finansudvalget vedrørende amternes personale- og lokaleforhold.

6. Hvilke repræsentative forpligtelser påhviler fortsat amtmændene?

Efter den 1. april 1970 har amtmanden alene repræsentationsopgaver i forbindelse med varetagelsen af de statslige embedsforretninger, medens repræsentationsopgaverne i forbindelse med amtsrådet bortfaldt pr. 1. april 1970. Denne sidste repræsentation var særskilt finansieret af den enkelte amtskommune.

Amtmandens formandskab tor tilsynsrådet gør det naturligt med en lejlighedsvis repræsentation for borgmestre og andre kommunalbestyrelsesmedlemmer. Der er tradition for, at amtmanden i sit hjem er vært for ministre, folketingsmedlemmer og fremmede staters ambassadører.